

عنوان مقاله:

نقد و بررسی ترجمه های قرآن با محوریت مبحث خروج کلام از مقتضای ظاهر

محل انتشار:

همایش ملی نقد زبان‌شناختی ترجمه‌های معاصر فارسی قرآن کریم (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

عسگر بابازاده - استاد یار و عضو هیئت علمی دانشکده علوم قرآنی خوی

محمد احمدزاده

علی رستمی

خلاصه مقاله:

یکی از جنبه های اعجاز قرآن کریم، جنبه بلاغی آن است و بلاغت متوقف بر هماهنگی سخن با مقتضای حال است و مقتضای حای بر اساس مقتضای ظاهر جاری می شود و طبعاً همین جریان بر اساس مقتضای ظاهر اصل و قانون است. ولی گاهی در سخن از مقتضای ظاهر عدول می شود و این به خاطر اغراضی است که گوینده، لحاظ می کند. موارد خروج کلام از مقتضای ظاهر فراوان است که از مهمترین آن ها به التفات، قلب و تغلیب اشاره کرد. در این مقاله، سعی شده است با روش کتابخانه ای به بررسی ترجمه های قرآن پرداخته شود. با توجه به بررسی های صورت گرفته این نتیجه به دست آمده که مترجمان در ترجمه های خود به موارد خروج کلام و تاثیر آن ها بر معنای سخن چندان توجه نکرده اند و اگر هم اشاره ای شده به صورت ناقص و مجمل بوده است.

کلمات کلیدی:

ترجمه های قرآن کریم- نقد و بررسی- مقتضای ظاهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/954695>

